Israel's Declaration of Independence Activity Guide

In August 1897, Theodor Herzl organized the First Zionist Congress in Basle, Switzerland. More than 200 delegates from all over the world brought their varying opinions to this first meeting of what would become the World Zionist Organization (WZO).

Over the next fifty years, the WZO, despite internal differences over how best to accomplish the goals of the movement, achieved diplomatic and practical success in its efforts towards creating a Jewish state in Israel. On May 14, 1948, that dream became a reality, when David Ben-Gurion proclaimed Israel's Independence in Tel-Aviv.

As late as three weeks before Israel declared independence, no draft of a declaration of independence had yet been written. Initially drafted by attorneys and politicians, the final text reflected the influence of multiple authors and texts including the American Declaration of Independence and Constitution.

On the morning of May 14, following some debate, the National Council voted to declare the creation of Israel. David Ben-Gurion, chairman of the Jewish Agency in Palestine who became Israel's first prime minister, read the Declaration at the Tel Aviv Museum.

The declaration is divided into four parts: a biblical, historical and international legal case for the existence of a Jewish state in the Land of Israel (stanzas 1-7); the self-evident right of the Jewish people to claim statehood (stanzas 8-10); the actual declaration of statehood (stanza 11); and statements about how the state would operate, including an enumeration of citizen rights (stanzas 12-19).

The full Declaration of Independence is available on the CIE website:

https://israeled.org/israel-declaration-independence/

Crafting a Declaration

Following the passage of <u>UN General Assembly Resolution 181</u>, which called for partitioning Palestine into separate Jewish and Arab States with international administration over Jerusalem, there was a debate both within the Zionist leadership as well as among foreign powers about how to implement partition.

Between November 1947 and May 1948, violence between Jews and Arabs, both in Palestine and in other Arab countries where Jews lived increased. Despite pressure from the United States, Britain and the UN to hold off on declaring a Jewish state, David Ben-Gurion and other leaders dod not want to miss the opportunity provided by the UN vote to declare independence.

Divide the students into six groups. Each group will be responsible for creating a section (1-3 paragraphs) of a draft declaration of independence. The sections should answer the following:

- What is the connection of the Jewish people to the Land of Israel?
- What legal right do the Jews have to declare an independent state?
- What will the state be called and how will it function?
- What rights will citizens have in the new state?
- What message should be delivered to Jews around the world?
- What message should be delivered to the Arabs in Palestine and surrounding countries?

Have each group present their sections to the rest of the class. This could also be done as an expanded activity where you engage members of the community to hear the students present their case for a Jewish State in May 1948.

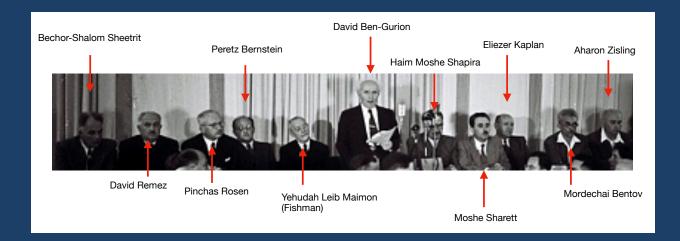
After the students have shared their draft section, compare them to the actual contents of the Declaration linked on the previous page.

Research Project

Here is a zoomed in view of the photo of David Ben-Gurion reciting the Declaration of Independence on May 14, 1948 from the previous page. We've added the names of those who were sitting on the dais with Ben-Gurion for this historic moment. Assign students one of the individuals and have them research the individual and present what they learned.

Some questions to guide them:

- Where was the person born?
- When did they make Aliyah?
- What contributions did they make before the establishment of the state? after?

Tractate Israel

A tractate is a section of the Talmud, the collection of oral and written Jewish laws and rabbinic discussions.

A traditional page of Talmud has several elements:

- The Mishnah (Pink) the oral law that was first written in Jerusalem in 200 CE.
- The Gemara (Yellow) a collection of discussions on the Mishnah held by various rabbis between 200 CE and 500 CE. There were actually two editions of the Gemara. The first was compiled in Jerusalem (Jerusalem Talmud) around 400 CE and the second was compiled in Babylonia (Babylonian Talmud, or usually just the Talmud) about 100 years later. Together the Mishnah and Gemara make up the Talmud.
- Rashi (Blue) and Tosafot (Green) commentaries Notes and discussions on the Mishnah and Gemara by Rashi, an 11th century French rabbinic scholar and the Tosafot (literally meaning additions), other leading scholars from the 12th and 13th centuries

עין משפם גר מצוה	с .	ברכות	ראשון	פרק	מאימתי		זסורת הש"ס
א א איי פיז מכלפי קים מנה מיי פיז מכלפי קים מד מיי פיי פיד מליק לי מיי פיי פיד מליק ג ר איי פיד מסל מצלי ג ראי פיד מסל מצלי ג ראי פיד מסל	רשיי ואש סיני קריט מנעוד יום יון לאאת הסיבנים מדמפרש כגמי על ע שעל המשוב עיקר יהיא לאחר לאח זי אם קרא קירם לכן לא לא אם כן למה אני מתפללין קריאת שמע בנית	ואין אני מבפיי ויי שקריאת שמו	כן סירש רש	והפריב הרפשונה.	שנטמאר וטכני סיף האשמורה	כאיכתי קורק את שמע כפרכין. לאכול בתרופתן. סהנים שחשן והגיע שהם לאכול בתרופה: שד שלים הלילה בדמתרש בנהי רוף גג והש תו זהן שביבה ולה קריע ביה בשבקי	refs c., 60 motist new home an active c, re average an active c, re average and a crist (c) at a cost aver (c) re aver, 6 (c) (c) re aver, 6 (c) (c) at a crist are aver (c) at a crist are aver
פקרינו (קבינ): ד ח מיי פיי פט פלט מי (סריג פון: ה חיי פיל פטל קים פלט עי פוליג עצו ייע פול	הכנסת כדי לפתוד במפלה מתוך דברי תורה, מימה לפירחשו והלה אין העולם רגילין לקרות מהוך לשרינה אלה פרשה רהשינה ולתון דף פון והם	8			~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~	ומקמי הכי נמי לא זמן שכיבה לפיכך הקורא קודם לכן לא ילא ידי חוסשו. אם כן למה קורין אימה בנית הכנשת כדי לפחוד בתפלה מתוך דברי תורה	מינ, אן מיכ זי אמיי כד, אן מיכ זי אמיי ס נפר כאשר אין נייל ס נפר כאשר אין נייל כאו מער גער אין נייל נייל אין מער גער נייל אין גער נייס נער גער אין גער
אית פיר ניז ופיפיע פיר וליז סציא: ד ד פיר פסט סטט מרפוע סיג (סגיג לאין מריון:	כן שלם פרשיות היה לי לקרות. ועוד קשה דלריך לברך בקריאת שמע שתים לפניה ושמים לאחריה בערנית. ועוד דאותה קריאת שמע קמוך		מתי ****			יהכי פניא נכרייהא בכרטת ירושלמיה. ולפיכך אינה פלינו לקרותה משתחשך. וכקריאת פרשה ראשינה שאדם קורא על מנותו ילא: עד שעלה עפוד	תנהות הכיח פי ווני רערני נרפל:
תורה אור השלם ו. ראנוס לנגין ודגרס נס מוסעי גבירף ובלטוף	למטים אינים אלא בשביל המזיקין כדאמר בסמיך ודף הז יאם מלמיד מכם היא איט צריך. ושוד קשם דאיים	האשמורה	תן עד סוף	ל בתרומו	קורין את ש נכנסים לאכו	ספסר. של הלילה קרי זמן שמינה: סקפר הלכים ואברים. של קרבנית שמרק דמן כיום: פלוסן. להכלית	גליון הש"ם ר גר להתקים שלים
פררך וסעכבי וספפי. רשים דד ב. רייביא אלווים לאורי יום ולוויער קרא לילה ויודי ערב רידי בער ידם אותר.	ספקיט כרצי יהישע ען ציי דאתר חפליה באמנע הקנים פיי באמנע בין שני קריאה שמע בין קריאה שמע של שתרית ובין קייש של ערבית. ואנן	ער שיעלה	אל אומר י	יכן נכוליז	הראשונה דכ יעד הצות. ו עמוד השח	כל סלילה ואיץ נשפלים כלינה שד שישלה עמוד השחר והן למטה מן המוצח דבתיב לא ילין לבקר נשויה לדו:	ו קיב פינ דים למו תפה: 1 סברך כל כדי להסרון דים כר. כי היכי לומן ד דים כלכי יכוני כיו
בראשית א ה ג. וקא דיפקים ובדר ואדר יאקל עד דיצרשים בי ליאד הדא ריקי אינו די	שחרים וכין קיש של שרכים, ולק קיייל כר יומע דאמד לקמן ודף דו אחסו כן סעולם סכא זה הקומן גאולה של ערכים למפלה. לכן סיי	חייכין אתם	וד השחר ו	עלה עמ	המשתה אמו להם אם לא לקרות ולא	מלבים. של כל קרבטית: אברים. של שולה: וכל הנאכלים ליום אחד. כנון העולה ואשם והבצי עלות ושוחות משרה: מוומי שו ארומני שו	דים יצופאל יבוגילס מ ניל מוכי בים פק: ת שוויי"ב אור סלא תריב ניפך ליד עיב
רבינו תננאל פיני, מימי קירן או שמי	גחונה של פרטית מתפנה, כל פיי רית דחדרכה קריחת שמע של כית הכנפת שיקר, ואם תחמר היאך אנו קורין כל כך מכעוד יום. רש לותר	עד שיעלה נרים מצותן	נות מצותן תלבים ואב	ם עד חז סיהקטר	שאמרו הכמי עמוד השחר עד שיעלה ע	יתודה: מנותן, זהן אכילתן: שד שישלה שמוד השחר, והוא הביאן להיות נותר דכתיב בתידה לא ינית תמני עד בקר ויקרא 10 וכלם מתודה	מוסף רשיי
בערבין בשנה שהבועים שבושין לאכל בורישה דיקייסא לן ריקרשה שפע בשעה צאה הכוכבים. הכירשלים בתאלה מכבה ועי, הכירשלים בתאלה מכבה ועי,	דקיימה ען כרצי יהודה דהתר בסרק תפלה השחר ורף מגו דותן תפלה מנחה כד פלג התנחה דהיינו אחד עשר שעית פחות רציע וחיד כשילוה	זשחר א"כ די להרחיק קאי דקהני	לה עמוד ו י חצות יכ ייתנא היכא	עד שיעי וכמים עד רה: גמ'	אחד מצותן למה אמרו ו אדם מן העבי	ילמדו: אם כן לפה אמרי הכפים שד אאום, בקריאת צמע וכאבילת קדשים: כדי להראיק אדם מן העבירה, ואתרים כאבילה קודם ומן כדי שלא	א ליער מישט גרגרטי א לא שעבבא, גראלס עם חלים פקרק כעק א ילוה אסורע לין כארק ע 401 העול כערב ללל קרכט למורה איד היכר
אינטע, אינ לאַה קורין איזה בביה הכנסק אמר רי יוסי אין קורין אראר בשביל שריא אוקה אלא כדי לעמיד בישלה	זמן המנוחה מתחיל זמן ערצית, ואם מאמר היאך אני מתפללין תפלח מנוחה סמוך להשנה ואסילוי לאחר שלנ	בית ברישא אקרא קאי קתני ומן	א רתני בער א תנא ז קומך והבי	זאי שנא יי ת בריש זכבך ובי	מאימתי ותו מ לתני רשחר יירכתיב יב <i>י</i>	יצה להכלן להחר עמוד השחיר ישחיים כרע וכן בקריאת שמע לורו את האדש שלה יאמר יש לי עוד שהים והחוך כך	ישטיש או איז
ייושלפי פוציוון ובונית בקריאת שפע שפל פוסיר. שנאסי אחוד בלכבים ובי- וקודא על כטינו מרשה שבע	התנחה. יש לומר דקיימה לן כרבע דאמרי זמן חפלה התנחה עד הערב ואמריע לקמן ודף מש השמא דלה	ז שהכהנים אימא יליף	אימת משעו ן ואי בעית	רשכיבה ז בתרומת	קריאת שמע נכנסין לאכול מברייתו של	יעלה עמוד השחר ועצר לי הזמן. והקער חלגים דקתני הכא לא אתרו בו חבמים עד חצית כלל ולא נקע להו	אל מתעצר סעריג צהעי סעריתים סעריל ספרטי קרצים: בראות השפיש, סתתכ: ודאר הערור
ווחיז אם שאיב השופר וחליך שרשה ציציה שאין ופן ציציה בלילה, נועל אוינה קריאה שופר שאם כאום בשינה אין מיניצין אינה אלא בספיק	אחתר הלכתא לא כתר אלא כתר אלא כתר דעצד כתר עכד ודעבד כתר עכד. מכל תקום קשיא דהוי כתרי קולי דסתרן אהדרי שהרי מאיה טעם	דיה ובערב	אחת לאח	לפניה ו	בקר יום אח מברך שתים מברך שתים	המא אלא להודים שכל דור הנוהג גלילה כשר כל הלילה והרי נותי מגן נפרק שני דמגילה ודף כון כל הלילה כשר לקלירת השותר ולהקטר חלבים	ייםאר המה קטר לכן עם משפט המוט ליים עם משפט המוט ליים עמור משיע הקום קיים מ עם באול מלום
ראשרן כדי לקרות קדייה שכע בזכטר, רכביר הזכידי יצראת השרים ובריך ברבות של קריות שכא בביה הכומה חיצא בריך ואפר הכבידי הם כמי שניוכאי	אני מתפללין ערבית היד לאחר פלג המנחה משום דקרימא לן דשמת המנחה כלה כדברי רבי יהודה ומיד	פריש מילי	ו בשחרית	ער רקא	דערבית ברי תני בשחרית רשחרית והד	ולברים: גבל' סיבא קאי. מהיכא קא פליק דתוא ביה חיבת קריאת שמע שהתהיל לשאיל כאן זמן הקריאה:	actor and others o its and at a 241 or secondaria ally newsprin darwa, also ally ohis darwa, shar dy ohis
כפרין הפליז השרון, בבל, השא הייבא קאי רבר, מיבעיא לן הייבא היכא קאי רקובי סיסדי קורין אז שמע, והיב בעיא	היי זמן ערפית ונותן התפלה עלמה לא קרימא לן כרני יהידה אלא כרנון. על כן אימר ריי דידאי קריאת שמע	בתרומתן. זמה משעת	סים לאכול ג אכלי תח	הגים נכנו אימת קא	משעה שרום מכדי כהגים צאת הכוכבי	אקרא קאי. ושם למד מונת הקריאה: ואיפע"א. הא דתוא טרנין גרישא יליף מברייתו של עולם: והדר הנא בשתרית.	Appeness, where de olds adig depense califie capita on dee data adigta, dig gen fi appen if ch., FCP
בקרית שפע של צרבית ליתן של שתייה ברישא וושטרק לתיירנו דאי הבא ארות קאי רמית ורביה כם כיכן שדייב את לכיג כוייז באו הבא	של בית הכנסת עיקר ואנו שמתשללין ערבית מבעוד יום קבירה לן כהני תנאי דנתרה דאתרי תשעה שקדש	הנים אימת נוכבים והא	משמע לן כ עת צאת הנ	ארחיה קנ יומה משל	מלתא אגב א קא אכלי בת קמשמע לן יר	מאימתי קורין את שמע בשחרית©: משעם גאת ספוכבים. שהיא נמר ביאת השמש כדיליף לקמן ועמיד בו: דילהת	ware, ethic the calog- ace the weeks the is name of a calor, of arms that our
בדא קרא בשכבר יבקובר, של ערבית בשכבך (של) (ואוזיר) ערבית בשכבך (של) (ואוזיר) ער של שאיית הבינקר	סיום וגם משעה שנגי אדם נינוסים להסג דהייני סעודת ע"ש והיא היהה מנעוד יום ומאותה שעה היי ומן תקלה, וגם ראיה (ומון הי דרג	תו מעכבתו	ואין כפרו	בתרומה	כבתו מלאכול	השמש ומהר יביאת שמשו מע מלאכול בתרומה. ייוממאי ההאי	שני רשמי היבייי ג. ייעלה ענמיר העזיר. ג'רה במסבי מ' זון בסד מימית, יים כלג סים לה ויונוי ג. חיקשי
פיפא דקעי ופר. ניאראן ויזפרון או הפי הא דופי בשורית נאפי של צופית כריפא.	ריאת שמע של מית הכופת היא טיקר. הם כמו שאני רגילין לימר אשרי תחלם שאין לכרך וגם איני לרך לקרית אלא	יאיות משמע דק קיש קודם הסט קיש על מעתו	רנילין לקרום ה מי שקורא	רית שסיו ותכלון נרא	גהכינ וכו' איתר ממוך דברי סורה.	היי חצלי של שכח בערב שבת ומשחחת והה דקאמר בירושלהי למה היו קורק כ ואותה קיש אינה אלא לעמוד בחכלה ו	ו האמייתו, כמירן כל סוכמיב וייקרת הן של של מוצא מיקרת כל מולמ אין שרי ייקרא. ער נעל לי שבה און
רב ניסים נאין והפור) לאנול פננו אם נפנא אמי באבילי וראנטי חייב פלמי	ל עולם אייכ קפיד אכל מילי אייכ סיפא זאלים קיםו ולא קא השיב יראו עיניטי	אקרא דכרייתו ש כיום הללתיך מ	ליל דפתיך היל דפתיך היל דפתיך היל	מקיים. אלא נרכוש הו	מקפיד קרא אלא ה. נירושוריו ושני	דקתני וכוי: מברך שתים לשניה וכ	ב ניסים נאין
יאם היה שפן אפר להיליטן בנו דינאיב שפו אלא בעריד שאר עניא הירשיון ליה בין שאר עניא הירשיון ליה בין שאר נוגעי הירא שהיר בין	זיים הה הבינה חדה ויחוה בחבי נגעים עינן בקיבר הף למה שחשירש בבר ⁶ : דילמה	ה לא מפכבא. ה משניות להשמו	ן קמ"ל רכפרי ל דרגילות של	Kris: 1778	ין להכרייהם אלא ו	דססיא ברכה תקט רבע י כדי להתתין אבל בסחי כנסיות שלני אין לריכין להחת ופרידו ותייתי לה בהערל ודף עדם העו	לא חיפוש וסיל ביאר שישי פעבמי פלאכול ה. סבלל דראי דכוב א ורעיא כים וארי יאכל ורשים אינו פיזור אלא ה כובד אכל רבי קרא
של פסח ודיק לבצר מינמים ועם גבר חיל מי הכלה לצצר זעיה ושל שביצית ורה מעור ו נותנים והי בצרמי הקדים עשר לני ליקים ולאלוגור די נות רקון שעיקא היתודי מיום	"שת הרביעית השנה השביעית עד שיב יים שרב האחרק אשת בשאר שרשר יובי רב ועט כי המלה לעבאי רשל כא הסכת, ספאר שרשר ייבי ריב וארית בירים האחרק של ספאר של ה ישביעית ספור מעשר ליי הם נושרו זה היוצה וגם בשיר ווא ואנו למיד הרישון הייבון האחרים וויד שהריצה היוצרא אונו במשר הייביון האחרים וויד שהריצה אונו באחרים אחרים או	ראי הקרש בן הבית ח כלין בי הוי אוסר זה נשר עני שבשלישית ה אר שני הנוע רבאי, בה אניתה רפאה ותכ ואו ס	כפרשת וחזרי בע רכל שהפעשרות ברביעית משר מו מן הבית זה מער מעשר זעי לקט ז	פרי הא דינק סרא בי קראי רשסש השהר י עליה הנהק	עי הערל ודן-ערו הכרי א עי בלכד וכדר וער רכי ו עי בלכד וכדר וער וכו וכו עי הלכד וכדר וער עשו יבו וכו	כוחד לעכא לאיכון לאיין ביאר העסום כלבד אלא אסי איז אין אייט בקישים ואייזא פארשא בססטר רבוח כ בי ספר איכל ביורדים ביו ראי סארא איכל בקידים בר ל מדבר עם בקיארא איר היפטי היא אינין היינו הגול מדבר עם בניארא איר היפטי היא אינין היינו באין האינו במקראה איר היפטי היא אינין היינו אינין איניו היא גער במקראה איני היפטי היא אינין היינו איניו באין היא גער איניו במקראה אינין היינו אינין אינין איניו באיני איניו איניו איניו במקראה אינין איניא אינין אינין איניו איניו איניו באיניא אינין איניו איניו איניו איניו איניו איניו איניו איניו באינין באיניו איניו איניו באינין באיניו איניו איניינו איניו איניו איניו איניו איניו איניו איניא איניו איניו איניו איניו איניא איניו איניו איניא איניו איניו איניו איניו איניא איניו איניא איניו איניו איניו איניא איניו איניא אינא איניא אינא אינא אינא אינא אינא אינא אינא אינא	ז הייננה כן הקרשים אינו יבא היים ריביא כפריד ה זעלה אוכל בפניבר הצרי כלרכ היצוא בינו לא יאב יאכל כן הקרשיםן הלו א לא שמייר הצרי באבר ג
72	co of Tolm			Carlos in	5 1041 WH 75 10 14		שלמותו הבומט זיל כי שנא ביותי למצעי והש שנא ביותי למצעי והש שנא ביותי למצעי והש
2	ge of Talm					9949 Art 1 1	ות לו וולווי הבריו האניים ערא שאין בותר לאכלו יכל לאביל בשעייך כי א
101 CONT ADD 111 CO. 1110	י יאכל קודש בשנות ואסי הכוון שמו אם יאכלוה כ ג ואווירי וןיום: ואלי שדין כפיזה פוון שפא שאכל היו	rept unliker to 10 h	are more the	and alles	AL 19800 000 18/3/0	שנורין אנלו ער עת עלותי לוכל סעלור גבו ליורשלים ו תחתה הכסף בכל אשר האות נצעך, ווריב להותיותי תחתים כספרי ואואו ני הנא האפרה ככל לשון לפר ד	

In this activity, we will use the text of Israel's Declaration of Independence to create a new Talmudic Tractate on the State of Israel. Students will use phrases from the document to form the Mishnah and Gemara. They will then share their page with others to create their own commentaries.

Divide students into groups and provide each group with the Talmud template and the Declaration of Independence phrases found on the next two pages. They can print both at home or as an alternative, you can create a communal page on a shared wall program such as <u>Padlet</u> or in Google Docs. If you want to make the activity more in depth, don't give students the phrases but have them analyze and choose their own key phrases from the actual declaration (linked on page 1)

In creating their Mishnah, students should choose the phrases they feel are most important in terms of what Israel represents for them. If they wish to add additional questions or comments (Gemara) they should do so in the box. They will then share their page other students in one of the ways described above. Once students have shared their pages or posted in a community page, other students can add additional commentary/questions on the outside margins (Rashi and Tosafot).

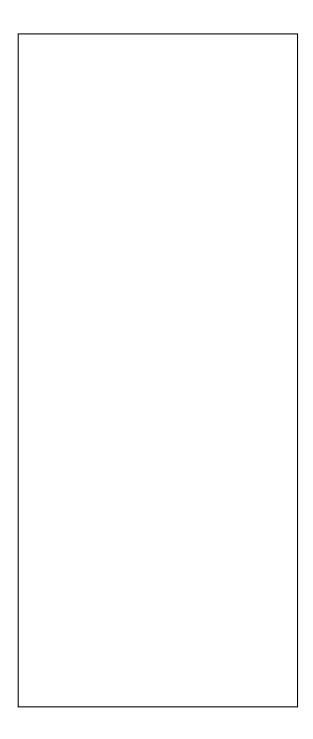
Discuss: Why did they choose the phrases that they did? Why do they think these phrases were included in Israel's Declaration of Independence?

Intentions versus outcomes - What happens when we are not living up to the ideals we set for ourself or what happens when we accomplish a goal?

An additional activity suggestion is to distribute each of the labels to a group of students and have them define or give an example of the phrase from the document: For example: birthplace of the Jewish People - the Temple in Jerusalem was the center of Jewish religious and political life for Jews in the ancient world.

Tractate Israel

The birthplace of the Jewish People	It will ensure complete equality of social and political rights to all its inhabitants irrespective of religion, race or sex		
Here their spiritual, religious and political identity were shaped	It will guarantee freedom of religion, conscience, language, education and culture.		
The people kept faith throughout their dispersion and never ceased to pray and hope for their return.	It will safeguard the holy places of all religions.		
In 5657 (1897) the First Zionist Congress proclaimed the right of the Jewish people to national rebirth.	It will take steps to bring about the economic union of the whole of Eretz Israel		
[The right to rebuild a national home] was recognized in the Balfour Declaration of the 2 nd November 1917.	We Appeal to the Arab inhabitants of the State of Israel to preserve peace and participate in the upbuilding of the State on the basis of full and equal citizenship.		
The massacre of millions of Jews in Europe was another clear demonstration of the urgency of solving the problem of its homelessness.	We extend our hands to all neighbouring states and their peoples in an offer of peace and good neighbourliness.		
On the 29 th November, 1947, the United Nations General Assembly passed a resolution calling for the establishment of a Jewish State in Eretz Israel.	We appeal to the Jewish people throughout the Diaspora to rally round of the Jews of Eretz Israel in the tasks of immigration and upbuilding.		
This right is the natural right of the Jewish people to be masters of their own fate, like all other nations, in their own sovereign State.	Placing our trust in the [Rock of Israel].		
The State of Israel will be open for Jewish immigration and for the Ingathering of the Exiles.			
It will be based on freedom, justice and peace as envisaged by the prophets of Israel.			

Then and Now

Israel and Jewish Peoplehood

For each of the years listed, how would you respond to the following?

You can write single terms, sentences or quotes in the right hand column

	1897 (First Zionist Congress)	1948 (Israel's Independence)	2020 (Today)
Historic What connects the			
Jewish people to the land of Israel?			
What historic events justify Jews seeking/ declaring/having a state?			
Legal			
What gives Jews the legal right to seek/ declare/have a state?			
Operation How will the state			
function? What rights will citizens have in the new state?			
Other What else do you think should be included in a Declaration of Independence for a Jewish State?			